

METAMORFÓZIS

BALÁZS ATTILA

Először halogatsz, s ezt azzal magyarázod, hogy úgyse fogadnának most, közvetlenül az új év kezdetén, még nekik is meg kell szokniuk ezt az új évet, alkalmazkodniuk kell ehhez az új évhez, hogy aztán zökkenőmentesen gördüljön tovább minden, a lehető legsimábban, a lehető legfájdalommentesebben. Mi tagadás, erőt vesz rajtad a szorongás, rettegsz. Majdnem meghátrálsz, amikor meghallod az ajtó mögül a fúró hátborzongató visítozását. Halogatásodnak nincs reális alapja, mert az orvosnő már vár rád széles mosolyával a felejthetetlen illatú rendelőben, a különböző gyurmák és üvegcsék közt, miközben élesen csördül a telefon. Míg ő szinte boldogan cseveg, te beülsz a pilótaszékbe — le vagy láncolva, szemedbe szűrő fényt srófolnak, s a bájos asszisztensnő baljóslatúan odakészíti melléd a pohár langyos vizet. *Ma kedd van, Gyöngyvér napja* — villan át agyadon. — *Induljunk már!* Ismét kinn találsz magad a váróteremben. Valami furcsa, zsidogó, parttalan növekedés kezdődik abban a pontban, ahol az injekciós tű behatolt ínyedbe, valami fokozódó elfásulás, mintha koponyádban megkötne a cement, vagy valami hasonló. Harapdálod ajkad, de nem érzel semmit. Eszedbe jut az a pletyka, ami az utcátokban kering, az öreg Smúzról, a kőfaragó Jacob Schmusról, a Janule nagyapjáról, akiből az utolsó kihúzott fogával együtt el is távozott a lélek. A rossz nyelvek szerint a galambősz Jakab bácsi jobblétre-szenderülésének az volt az oka, hogy túl sok kispohárral öntött magába bátorításul, s a kisüsti meg az érzéstelenítő találkozására megpattintotta az öreg óra rugóját. Istenem, milyen groteszk dolog. Így maradt magára idős korában, élete esthajnalán a valamikor — úgy mesélik — roppant agilis Smúz Stefánia, a most már elagott Stefi néni, akinek a hentes a mai nap is félreteszi a legfinomabb csontokat. Ennek

megint több oka lehet, de nincs időd végiggondolni, mert ismét ki-nyílik előtted az ajtó. (Így maradt magára a kerti kőpárduc is.) Felpeckelik a szád, a segéd leszorítja a fejed, egy kis nyögés, rövid dulakodás, aztán ott a törött fog gyökere a fogóval együtt a fogász kezében. A diadal láttán még örülsz is egy kicsit, homlokodon veríték gyöngyözik, vér csurran ajkadról — még egyszer elkerülted a halált.

POSZOGÓ POSZOGÁS

Hozzávetőleges számítások szerint effektíve és affektíve hét napot töltöttél eddig életedben különböző fogorvosi rendelőkben. Tapasztalataid semmiképp se becsülendők le, s valahogy kamatoztatni kellene őket.

A fog
Ki fog
Röppenni.
Egy penny
Két penny

Nem érted, hogy szolid csontozatod ellenére miért kell teletömetned a szád idegen tömésekkel. Miért? Édesanyád hiába etette veled a kalciumtablettákat, hibáa ittad a calcium-sandozt, a vízben oldott pezsgőtablettákat — calcium carbonicum és calcium lacticogluconicum, szokásos adagja gyermekeknek naponta 1 korong, Alkaloid. Nem rágtad a pemmikánt. A fogászati rendelők mellett életed jelentős részét tanyán élted le, s itt az aranyos szülői magyarázat: *kinn a vadonban, felügyeletünk nélkül biztos nem mostad a fogadat!*

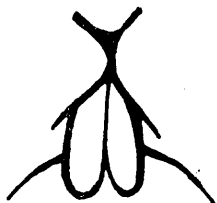
Tizennégy karátos bölcsesség
Hajtókáján folt ne essék

Azt is tudod, hogy az értelmi képesség szempontjából rendkívül fejlett pókok csak folyékony élelemmel táplálkozhatnak, mert tápcsatornájuk abnormális agyuk szorításába kerül, de tudod azt is, ami egész más lapra tartozik, de sokoldalúságod bizonyítja, hogy a farkas és a vele könnyen összetéveszthető farkaskutya között anatómiai különbség van: a hímvesszőben található csont eltérő: a ceruza vastagságú csont a farkasnál cső, kör alakú keresztmetszettel, míg a kutyanál vályúszerű, U alakú keresztmetszettel — a farkas penis-csontja sima, a „német juhászé” érdes. Így alakul a némelyeket fel-

háborító penis-ciklus. (Itt tudni véled azt is, hogy az oroszlán sörénye a pofonokat hivatott amortizálni a szó ruganyos értelmében.)

Miután különböző rózsaszín és kék, enyhén émelyítő ragacsokba haraptál, többek közt viaszba is, ismét megjelentél a rendelőben — a másik, félig ép fogad még a minta vétele előtt lereszelték, ami nagymértékben a hideg sör és a forró húsleves élvezését akadályozta. Az orvosnő ugyanazzal a széles mosollyal fogadott, mint a múltkor, te meg újra bepréselted magad a pilótaszékbe, s vegyes érzelmekkel tátottad rá a szád. *Olyan ügyse lesz, mint az övé.* Óvatosan behelyezte a faszettát, a két egymásba kapaszkodó fogat, a tömör műfogat és a hüvelyszerű tartófogat, ami elméletileg úgy passzol a lereszelt csonkra, mint a fürge, ügyes ujjra a gyűszű. De B. Kirilevszkanak, a fogtechnikusnak, aki a pótolmányt készítette, nem volt elég türelme ahhoz, hogy művét precízen kidolgozza, nem beszélve arról, hogy a színt teljes egészében elhibázta, vagy éppen eltalálta: amikor a tükörbe néztél, szabályos fehér nyúlfogak vigyorogtak rád — meglepetésedben remegni kezdett az orrod, s a fogak összekoccantak. Cuniculus-fogazat. Játékosabban!

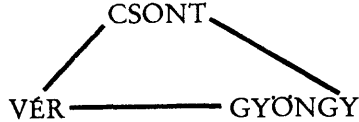
CUNICULUS
FOGAZAT

HALLOTTA, MÁR RÉG MEGJELENT
A CUNICULUS?!

Hazarohantál. Rögtön dedikáltál egyet a Ninuntának, s meg is itatok rá fél liter Excellentiát. Megtárgyaltátok a dolgokat, felvetettétek a fül alaki megváltozásának a lehetőségét is, a fül átváltozásáért, s ezen jól mulattatok. Amikor elment, döböntén tapogattad még egy ideig párfülöd a kapuban purparléd. Délután váratlan erővel döntötted feleséged az ágyra, s aztán már nem volt nyugtod: végtelen földeket akartál látni, tovatűnő szilaj szénabogyókat és

csenevész akácokat. Lebirkózhatatlan vágyat éreztél: menni! irány Észak! árkon-bokron át! Utolérhetetlenül az alkonyatban. Ereidben vadul keringett a...

(Gyöngyvér)
(Csontvér)
(Bikavér)

Olyan ez, mint a vadon szava: gyermekkorod atavisztikus érzései: kipattanni a város bűvköréből, távolságokat legyűrni! De most nem röppentek a magasba a varjúk Szenttamás után, hogy egyetlen örvénylő kavargássá változtassák az eget. Valahol meghúzódtak, s a zenészek sem húzták a Nylonban. De várjunk csak, veled ugyan nem lehet kibabrálni: épp azért is ismét leittad magad a sárga földig (csendben).

S még reggel is a pezsgés. Vér szökik a fejedbe, míg a busz élesen veszi a kanyarokat. Mámoros fejjel valószínűtlennek érzed az egészet, az egész pitymalló világot. Aztán, ahogy az idő múlik, ráncba szeded a gondolataidat, a hídon megigazítod az inged nyakát — felkészülsz az előtted álló napra. Visszakapcsolódsz a rohamosan duzzadó kolónia enyészetébe.

Este kiábrándultan kezvedbe veszed a körömrészelőt, s lereszeled a fogaidat.